

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus de sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 215

Zugmeyer, Martin

[Marmoutier im Elsass], 1712

Quaestio 4ta

[urn:nbn:de:bsz:31-118991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-118991)

Ad obligat negatiue ratio e qd exigit integritas confessionis scilicet ut audiatur oia
iura graua possidentibus nisi grauis quidam necessitas occurrat qd qui hinc facultatem
absoluerit e reprobis dicitur auerere solam confessionem ponit nisi in qd forma
et quodam in locis gallia fieri de reuerentia scilicet tunc in reuerentia ut cum
in iure seculari potest solam in reuerentia et pro absolute felle remittit
ad inferiora.

Questio 4ta.

Officio sacerdotij ante, intra, et post confessionem.

Quaerit 1o qd requiratur ex pte confessorij ante confessionem?
Præter ea que requiruntur ad validam administrationem facti potestatis pte
muni nre potestatis ordinis, approbationem et iurisdictionem ante administrationem
facti potestatis ut ea scilicet licet in rebus in confessione ditionis requiruntur nre
doctrina et prudentia, ita censent et passim ex sacris litteris, obij
et sacris canonibus debent acquisita esse. Ratio in istis pte quod prohibetur
assiduo dicitur de factis in genere ubi offensum e iura cum factis vel licite
agat de e in statu quod specialiter in hoc facto verum e ubi iudicet facti
ab i. fungit persona dei iudicet. Ratio de pte e minor facti potestatis agit
personam iudicet, pastoris et medici, qd ut licite administret deo fidei re
iudicare, bene docere, et fidei mederi; hinc scilicet iura aut modis graviter
peccat si sua culpa ignorat que officium suum gerunt, sic e peccat si solus
sacerdos qui magis confessorij exercet facti se nre facti instructione p. v. ali
officio in tali loco, aut tale genus hominum exercendo, de e. Probabili qui extra
causam necessitatis hinc muneri proficiunt ignorantes. Quod ratio defendit e doctrina
confessorij facti apparet ex triplici hoc officio iudicandi, docendi, medendi.
Ista pte ratio e: qd sere regula vnicuique circa directionem conscientiarum mulari debet
in particulari ob diversis dispositionibus possidentium, aut alios individuos eorum
circumstantiis, ad hoc aut maxime ratio e prudentia scire que facile offendit
quanta sit scientia.

Quaerit 2do. Quomodo obligat fidei confessorij intra confessionem?
Hinc e capita reuocari pot. ratio e procurare cum possibilibus integritatem
maxime confessionis qd erga rudes maxime, et alios ubi prudenter licet deest integritas.

maali fieri debet prudenter interrogando. In hac obligat nulla fit. Quotiens
maxime. qui vult fieri de poenitentia dist. 6. et quondam. et de: ratio a poenitentia
e qua exigit magis iudicij vel integre cognoscit causam, iudicij vel cognoscit saltem cogit
qo si reus causam n' plene explicet, et exponat motus n' apertis ex veritate et iudiciale
aule oblivione, incumbit iudici ac merito maxime spirituali vel discretis
interrogationibus de venialia in notitiam iudicandi et sanandi. que cum ex iudicij
potestatem interroganda venialia scilicet non tunc hic versibus q' p'lag e.

Quando Iesus xpm dixerit oia. poenam
soluere? hereticos inter? cum coniuge vivat?
faci speciem, numerumq; roges, seu furda respondet.

An iurum festo? an fragit ieiunia carne.

Iuram iuravit; si? quomodo? an congruit obviat ira.

An potius? voluit n' luxuria, damnaq; fecit

fama? sine boni fratrem? mendacia dixit.

Anne alios odit, semel cum coniuge poenam.

Non debet an sciat nara fieri mysteria: si cum oia iudicij et pueris egat, qd
vel confitetur pro poenitentia dicitur in damna ab innocen. si incapax est
absolutionis qui p'nt vel p'obilitate ignorat mysteria. Dicit solus q' p'coratio
C'ri et alia eiusmodi magis nara. proleca circa interrogand' aduertendum
quod q' p'paris debeat credere poenitentem tam contra qm pro se nisi q' p'paris
contrarium certa sciat scientia aliunde qm ex q' p'paris hausta.

Quoniam e, qd q' p'paris dicitur morem poenitentem si dubitet an an poenitentem sciat se
obligatum ad confessionem, et an e' valid' restituere. item si aduertat suam poenit-
tentem de se suo officio vq; si poenitentem sit Princeps et superior qui n' facile
ab alio qm a q' p'paris sui officii moneri pot.

Summe: qd dicit q' p'paris insinuare poenitentem vq; cum aduertit illum require re
fieri iudicia nara, et libere pro p'cto qd p'nt n' e' et vicissim ubi ubi bene
aduertendum an talis monitio e' insinuat' sit p'p'ulura et potius obscurata
poenitentem: aut e' si. fugere nisi sciret libe' p'p'ulura, n' se moneri n' se
deveram q.

Utrum e qd dicitur qd iurata et agnoscere statim poenitentij, ita ut habeat iudicium moraliter verbum de dispositione iuxta et dignitate ad absolutiorem.

Quoq; qd ad qd beneat qd iurata post confessionem. Tenet ad ista. iudicium e ut poenitentem velle qd iuratum absolute. cad e: qd poenitentem velle qd iuratum absolute in qd absolute iuratum, quo poenitente sine iniuria eidem negari n pot, nisi aliunde obstat impedimentum; quoniam an poenitenti vel dicitur qd iurata differe aut removere absolute iuratum, qd iuratum respice de hoc in que requiritur ad dignam poenitentij dispositionem.

Quom e ut qd iurata sit prudens in emendandi defectibus se qui inveniunt in confessione. Quom e ut audis primum silentium beneat de iudicij in confessione. Quom e ut

Questio 5ta.

De sigillo Confessionis.

Sigillum confessionis dicitur. Indispensabilis obligatio servandi secreta illa que augetur et ex confessione tendente ad salutem poenitentis solum sibi in confessione poenitentis. De sigillo dicitur de iure a teo quo secreta confessionis ne alij sciant. Deinde oritur ex confessione tendente ad salutem poenitentis hinc e pta illis qui qd iurata qm e sed n absolute veniunt sub sigillo, si que vo pta qd iurata manifestata fuerint animo in imitandi confessionem et eum sollicitandi ad poenitentiam delicti qd iurata n beneat sigillo, sed la factum n doli quo tenentur aliorum delicta n propagare. De hoc sigillo queritur quid ad illud beneat unde oritur tanta obligatio sigilli et quoniam sub isto cadunt.

Propositio una ad sigillum tenentis ut qui noluerit transgredi pteorem ex eorum manifestatos facta in ordine ad salutem confessionem.

Obi cad iudicium cur obligat sigillum e ne edari qd iurata odiosa, sed si qui vult qui ex confessione quomodolibet hnt notitiam pteorem n tenentur ad sigillum qd iurata si res odiosa n ming, ac si qd iurata liceret pta in confessione audita propagare qd e. hinc

Infere ad sigillum tenentis imo in pteorem quo mediante fit qd iurata. De confessorum